

Nastja Medle:

Majhna deklica z velikimi sanjami?

O potovanju po letošnji kemijski olimpijski poti.

Tako modra, tako skromna. Nadarjena, enkratna. Osredotočena na cilje, ki si jih zada, želje, ki jih z veliko vnemo izpolni. Pogovori z njo so prijetni in se lahko vnamejo v obsežno debato. O kemiji, prihodnosti, sreči, življenju. Tudi ta, ki ga bom danes delila z vami, o njej – o Nastji, bodoči zdravnici, ki bo oktobra sedla v klopi ljubljanske medicinske fakultete, je na plano prinesel mnogo zanimivih in obsežnih odgovorov.

V lanskem šolskem letu je bil eden tvojih izjemnejših dosežkov udeležitev na Mednarodni kemijski olimpijadi 2018. Zanima me, kako so potekale priprave, ali je bila udeležba tvoja dolgoletna želja ali se je ideja o tem zgodila spontano.

Rekla bi, da so se stvari v povezavi s kemijsko olimpijado v večini odvijale precej spontano. Vse skupaj se je začelo januarja v drugem letniku, ko smo se intenzivno pripravljali na državno tekmovanje iz naravoslovja in nam je profesorica Klemenčič predlagala, če bi se mogoče v sklopu teh priprav udeležili tudi prvega izbirnega testa za kemijsko olimpijado. Tega se lahko namreč udeleži kdorkoli. Kot nekdo, ki se zelo rad loteva novih izzivov, sem se tega testa z veseljem udeležila in ga precej uspešno rešila, tako da se mi je uspelo uvrstiti v naslednji krog in dobiti možnost, da se udeležujem priprav, ki potekajo na Fakulteti za kemijo in kemijsko tehnologijo. To je bila po moje ena ključnih prelomnic, saj sem tako spoznala kemijo iz neke druge perspektive. No, če je bilo v drugem letniku v povezavi s tem res še vse zelo spontano, pa je nato v nadaljnjih dveh letih uvrstitev na olimpijado postala neka tiha želja. Tako sem v tretjem letniku na izboru, ki ga poleg uvodnega izbirnega testa sestavljata še dva, osvojila sedmo mesto, v četrtem pa tretje, kar je pomenilo, da sem prišla med štiri predstavnike Slovenije na kemijski olimpijadi.

Kako so potekale priprave?

Vse skupaj se začelo konec januarja, ko je bil na vrsti splošen del priprav, kar pomeni, da se na pripravah obravnava neka snov, ki je nadgradnja srednješolske kemije. Po tem delu je sledil drugi izbirni test, ki se upošteva pri končni razvrstiti. V drugem sklopu pa so priprave potekale tako, da smo reševali pripravljalne naloge, ki jih pripravi organizator kemijske olimpijade. Te naloge nekako zaobjamejo znanje, ki je pričakovano na sami olimpijadi. Sklepno dejanje je bil tretji izbirni test, ki je potekal nekje v drugi polovici aprila. V zadnjem mesecu pred odhodom na olimpijado pa so bile na vrsti še praktične priprave. Te smo imeli nekajkrat na fakulteti, prav tako pa sem imela možnost uporabe šolskega laboratorija.

Opiši olimpijsko izkušnjo. Po čem si jo boš najbolj zapomnila?

To je zagotovo izkušnja, ki si jo bom zapomnila za vse življenje. Celoten dogodek je potekal deset dni, od tega sta bila tekmovanju namenjena le dva dopoldneva – 5 ur za praktični test in 5 ur za teoretični test. Ves ostali čas je bil namenjen različnim aktivnostim, od turističnih obiskov Prage in Bratislave do športnih iger. Poleg tega pa je bil to tudi čas, ko smo udeleženci iz vseh delov sveta navezovali stike in pletli prijateljstva. Še posebej pa smo se imeli priložnost povezati znotraj slovenske ekipe, čeprav moram priznati, da me je bilo predtem kar malo strah, kako se bom znašla med tremi fanti, ki so res pravi geniji. Z nami je bila vseh deset dni tudi češka vodička, ki je v vsem času, ki smo ga preživeli skupaj, postala naš peti člen. Sklepno dejanje olimpijade je bila zaključna slovesnost, na kateri so najboljšim podelili medalje. Naša ekipa je osvojila dve srebrni in eno bronasto. Kljub temu, da mene med dobitniki ni bilo, pa sem bila res ponosna, da sem bila del te olimpijske zgodbe. Težko bi se odločila, kaj si bom najbolj zapomnila, saj je bila celotna izkušnja edinstvena.

Poznamo te kot marljivo, delavno, osredotočeno dijakinjo. Kdo pa je Nastja izven šole? Kaj so tvoje strasti, sanje, želje, cilji?

Hmm ... Hči, sestra, prijateljica ... včasih se mi zdi, da sem še vedno samo majhna deklica s prevelikimi sanjami. Nasploh bi rekla, da sem bolj sanjač kot pa nekdo, ki bi si postavljala trdne cilje.

Kje se vidiš v prihodnosti? Čez 1, 5, 10, 30, 60 let?

Čez eno in pet let najverjetneje na faksu. Kasneje v življenju pa upam, da postanem odgovorna, zavzeta in srčna zdravnica. Ob tem bi si želela, da bi imela kdaj tudi možnost raziskovalnega dela. No, navsezadnje pa je prva stvar, ki jo vidim v prihodnosti, ko zaprem oči, družina in topel dom.

Kdo so tvoji vzorniki?

Težko bi rekla, da imam kakšnega vzornika, ki bi mi predstavljal glavno vodilo za življenje. Iščem pa posamezne navdihe pri raznoraznih ljudeh – od znanstvenikov, športnikov, umetnikov pa vse do danes nadvse priljubljenih blogerjev in t. i. »influencerjev«. Najraje pa se zgledujem po ljudeh, ki so del mojega vsakdana. Predvsem želim ostati zvesta sama sebi in slediti svojemu srcu, pa čeprav se to sliši nadvse klišejsko.

Ali je bila kemija od nekdaj tvoja strast?

V bistvu sem se takoj, ko smo jo dobili v učni program, torej v 8. razredu, zaljubila vanjo. So mi bile pa že pred tem zelo zanimive vse stvari povezane z njo. Spomnim se, da smo v 6. in mislim, da tudi v 7. razredu v sklopu dela z nadarjenimi učenci obiskali Festival znanosti v Cankarjevem domu ter Inštitut Jožef Stefan in tudi Kemijski inštitut. Takrat se mi je vse, kar smo slišali in spoznali, zdelo blazno zakomplicirano in zapleteno, a po drugi strani tako zanimivo, da sem vse informacije sprejemala z ušesi na pecljih. Res sem se veselila, ko se je predmet naravoslovja razčlenil na fiziko, kemijo in biologijo. Vsi trije predmeti so mi bili všeč (in so mi še vedno), a nekako je vedno prednjačila kemija. Ne poznam

točnega razloga. Morda zaradi učiteljice, ki se je zares trudila, da bi naredila kemijo zanimivo, morda pa zgolj zaradi dejstva, da sem pri kemiji učno snov vedno obdelovala z lahkoto.

Kaj je tvoje življenjsko vodilo? Tvoja motivacija, tvoj zagon?

Vedno se držim načela, da delam, kar me veseli in kar me bo veselilo tudi čez tri mesece ali pa čez sedem let. Je pa res, da je takšnih aktivnosti in reči kar precej. Na splošno se otresam stvari, ki mi prinašajo samo trenutno zadovoljstvo in ki mi niso zares ljube. Stremim k temu, da grem zvečer lahko mirna in izpopolnjena spat. To pa se zgodi takrat, ko vem, da sem iz dneva iztržila maksimum in da so vse potrebne reči »pod streho«. Takrat se niti ne sprašujem, kaj to pomeni za naslednji dan.

Kaj storiš, ko se ti zdi, da si izgubila nit, in se sprašuješ, če ima tvoje delo sploh smisel? Ali kdaj pride do tega? ☺

Seveda. Takrat se vprašam, kaj bi počela, če ne bi počela tega, kar počnem, in ali bi imelo to drugo početje kakšen večji smisel. Po navadi je odgovor ne, če pa je odgovor pritrdilen, potem se posvetim čemu drugemu. Na stvari, ki jih delam v svojem življenju, gledam zelo črno-belo – ali je da ali pa ne, ni neke vmesne variante, saj se le tako lahko posvetim vsemu celostno. Glede tega sem izrazita perfekcionistka.

Si že kot majhno dekletce sanjala o svetu znanosti, ali te je zanimalo še kaj drugega, morda nenavadnega ali kaj, čemur danes sploh ne posvečaš več pozornosti?

Zanimalo me je vse. Dejansko. Odraščala sem v vaškem okolju v neposrednem stiku z naravo in res veliko časa sem preživela zunaj ter opazovala svet okoli sebe. Bila sem zelo svoboden otrok.

Si izjemna, predana in vztrajna dijakinja. Na katere dosežke si v času gimnazijskega šolanja najbolj ponosna?

Najbrž bi izpostavila uvrstitev na kemijsko olimpijado, zlato Preglovo priznanje v vseh štirih letih gimnazije in pa raziskovalno nalogo, ki je bila skoraj dvoletni projekt in je zaslužila Krkino nagrado ter prvo mesto na Srečanju mladih raziskovalcev Slovenije. Ti so bili mogoče najbolj izstopajoči, je bilo pa v štirih letih še veliko takšnih in drugačnih dosežkov, ki so mi prinesli notranje zadovoljstvo.

Kaj bi sporočila Nastji izpred 5 let, ki je razmišljala o gimnazijskem šolanju? Kaj bi ji položila na srce glede življenja, odnosov, učenja, raziskovanja? Kaj pa želiš danes sporočiti Nastji v prihodnosti?

Naj bo malce bolj pogumna, kot je bila ta Nastja, ki je ravnokar zaključila gimnazijo, in naj se malo manj obremenjuje s tem, kar si mislijo ostali ljudje. Drugače pa bi ji sporočila, da je bila dobro pripravljena na življenjsko pot gimnazijke in da je vse izpeljala, kot je bilo potrebno. No, če sem iskrena, nekaj spodrseljajev in trenutkov, na katere nisem ponosna, je bilo, ampak verjamem, da so se ti zgodili z razlogom. Nastji v prihodnosti pa želim, naj še vedno verjame, da so vsi ljudje v svoji osnovi dobri, čeprav je to zelo naivno mišljenje, ter da naj še vedno gleda na svet z odprtim srcem in naj nikoli ne dopusti, da bi jo tuja učenost, kot bi rekel Cankar, zapeljala na kriva pota.

In ko smo že pri nasvetih in modrostih. Kaj bi rada sporočila gimnazijcem in tistim, ki se odločajo za to smer izobraževanja? Ali pa tistim, ki jih prav tako kot tebe zanima raziskovanje, znanost?

Naj bodo radovedni in naj se bodo pripravljene vključevati v razne aktivnosti. Gimnazija ponuja marsikaj, ampak nekaj samoiniciative je še vseeno potrebne. Polagam jim na srce, da se na gimnaziji vsakdo »najde« in spozna svoje poslanstvo, svoje interese ter da konec koncev ni tako težko, kot vsi pravijo. Z malo pameti in malo učenja se da priti skozi. Vsem bodočim znanstvenikom in raziskovalcem pa: sprašujte, opazujte in ne bojte se »misliti iz škatle«.

Česa te je poleg novih matematičnih formul, kemijskih procesov in ... kopice novih informacij še naučila gimnazija?

Gimnazija je bila zame precej prelomno življenjsko obdobje. Moje življenje se je v teh štirih letih zelo spremenilo. Bila so tudi obdobja, ko sem te spremembe težje sprejemala. V tem času sem odrasla. Če povzamem nekaj besed, ki sem jih povedala na maturantskem plesu v govoru razredničarki Branki Klemenčič, ki se ji moram tudi na tem mestu zahvaliti, da sem danes tu, kjer sem: življenje ni zgolj kemija, ni zgolj znanost in ni samo šola. Življenje so tudi ljudje, ki nas obkrožajo, ljudje, ki jih imamo radi. To so tisti ljudje, ki nas pospremi skozi vzpone in padce ter nam dajo brezčasno popotnico za življenje. In točno takšne ljudi sem jaz spoznala v gimnaziji.

Nastji sem se na tej točki zahvalila. Vam, ki ste prišli do konca tega intervjuja, pa lahko malce hudomušno pripomnim: »Sem vam rekla!«, saj so besede, ki jih je na tem listu papirja pustila moja sogovornica vse in še več, kar sem vam na začetku obljubila. ☺

Neža Cerinšek, 4. c